

(Rozhovor s písničkářkou Petrou Šany Šanclovou)

Na festivalech a soutěžích mám dojem, že převládají dívky s kytarou, které chtějí světu sdělit svou bolest. Ta odejde s dospělostí a mateřskými starostmi. Jen občas se z kukly vyloupne krásný motýl. Člověk ale musí vnímat a všímat si. Písničkářky, až na nepatrné výjimky, nevystupují v muzikálech, ani v TV seriálech a veřejnost je proto příliš ke své škodě nezná. Mezi takové, které by měli diváci ve vlastním zájmu znát, bezesporu patří štíhlá, dlouhovlasá a krásně modrooká dívka **Petra Šanclová**, užívající jméno Šany.

Původně úřednice z Jihlavy se zviditelnila především svým účinkováním s Vlastou Redlem a jeho bandem **Každý den jinak**. Takové angažmá se nedává, v daném případě doslova, pouze pro krásné modré oči. Dnes hraje a zpívá Šany sama. Žije řadu let ve starém domku v Koberčicích se svou zahrádkou a zvířátky. V roce 2006 vydala první desku Ze země vah, sama narozena v onom znamení. Na desce pracovala řadu let. Vše si skládá převážně sama.

Po delší době jsem navštívil její koncert v Balbínově poetické hospůdce. Repertoár ani projev Šany nejsou jednoduší. Chvilí zní šanson, chvíli blues, chvíli je to legrace, chvíli cítím, že tahle štíhlá holka to v životě nemá vůbec jednoduché. Vše ovládá a korunuje nezaměnitelný pěvecký projev a výsledek poctivého doslova dření na kytaru a jiné nástroje. Jedna z jejích nejznámějších písní nese název *Jsem děvče skromné*. Bohužel, humorná nadsázka v textu má zcela reálný podklad. Šany je skromné děvče, ke své škodě ale až příliš. A tak jsem se po koncertu pokusil přiblížit čtenářům, kteří Šany neznají, tohle skromné děvče v následujícím rozhovoru:

Šany, hrála jsi s kapelou Bokomara, s Vlastou Redlem. Co ti ta angažmá dala?

To je široká otázka. Vezmu-li to postupně, když jsem hrála v Bokomaře, začala jsem vnímat hudbu tak, jak jsem ji ještě neslyšela.

To byla tvá první velká kapela?

Petra Šany Šanclová: Hrát sám je skvělé, ale někdy trochu smutné

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 21 Srpen 2008 04:00

Ano, v té kapele jsem se naučila hrát na různé nástroje. Občas proběhly nějaké ty donucovací prostředky k větším výkonům, a jelikož jsem moc chtěla hrát, až tak jsem se tomu nebránila. Byla to taková vysoká škola Javůrkova (Smích). Luboš mě hodně cepoval, i pokud šlo o můj pěvecký přednes. Myslím, že to bylo dobře. Tam jsem pochopila první muzikantské nuance. V kapele byl zvláštní druh zkoušení, opravdu se dělalo.

Luboš měl tvrdé metody?

Já si myslím, že to bylo stejné, jako když jsi v práci a nad sebou máš šéfa, který chce od tebe kvalitní výsledky. Když neví jak na tebe, tak občas zahromuje. Podle mě je to normální, jako každá práce v týmu.

U Vlasty Redla jsi vystupovala jak v samostatném bloku, tak i jako instrumentalistka, což bylo něco jiného než u Luboše Javůrka.

U Vlasty Redla to bylo skutečně trochu jinak. Jinak se zkoušelo. Nechci, aby to vyznělo nějak blbě, ale byla tam taková větší svoboda v tvoření. Měla jsem pocit, že se jamuje a vyjamovává se to nejlepší, co by mohlo do písně patřit.

Aranžérem jen byl Vlasta Redl, nebo nechal prostor i tobě?

Vlasta dával prostor k tvoření nám všem. No, člověče, to mě moc potěšilo, když jsem si mohla zahrát celé své vymyšlené sóličko v "Bůh s tebou, Ameriko". A nikomu to tam nevadilo. Nebo mi o tom jenom neřekli? (Smích) Když jsem nastoupila k nim do kapely, dva roky jsem měla staženej zadek. Bála jsem se, že mě vůbec nepřijmou. Jak jsem tam byla déle, zjišťovala jsem, jak to vlastně všechno funguje. Donesla se třeba píseň a jamovalo se. Vlasta měl většinou už nějakou představu a řekl: Ty bys tam mohla hrát třeba tohle. Myslím, že hlavní aranžér byl Vlasta. My jsme poskytovali určité nápady zevnitř?místnosti (smích) a on to dával tak nějak do celku zvenčí?většinou ze zahrádky. (Smích) A kolikrát z toho ale vyšel skvělý celek. A vo tom to je!

Navíc ti dal prostor hrát na nástroje, to ti jistě dělalo dobře.

Petra Šany Šanclová: Hrát sám je skvělé, ale někdy trochu smutné

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 21 Srpen 2008 04:00

Hrát na nástroje v takové kapele by dělalo každému muzikantovi dobře.

Dnes jsi, řečeno spíše frází, osamělá písničkářka. Cítím u tebe mimo jiné nadhled a smysl pro humor a především cit pro blues.

Blues těžko definovat.

Je to životní pocit člověka, který něco prožil, jak říká Slávek Janoušek, má nažito.

Hezky jsi to řekl, tak bych to asi cítila i já.

Nemáš někdy přání se přidat k nějaké menší jazzové kapele?

Nějaké takové zaječí úmysly občas něco zkusit, to mám. Člověk na začátku hraje na tři akordy a pak se přece vyvíjí. Musí zkrátka zkusit něco složitějšího.

Já mám na mysli, že bys jenom zpívala.

Já ti řeknu, že jako zpěvačka u mikrofonu jsem hrozně nesvá. Potřebuju mít nástroj.

Když to řeknu trochu ošklivě, potřebuješ mít berličku kytary nebo jiného nástroje?

Víš, já zase neumím tolik tančit. (Smích)

Petra Šany Šanclová: Hrát sám je skvělé, ale někdy trošku smutné

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 21 Srpen 2008 04:00

Myslím, že osamělé písničkářky to nemají jednoduché a chtějí-li uspět, musí být v něčem jiném lepší, než ostatní. Máš mezi kolegyněmi nějakou, kterou si ráda poslechněš?

Abych pravdu řekla, tak českou folkovou scénu moc neposlouchám a myslím, že ani písničkářek moc není. Občas si nějakou poslechnu na festivalu, třeba Žofku Kabelkovou. Vždy jsem preferovala samostatně píseň. Spíš mám někdy pocit, že u písničkářů píseň chybí.

Žiješ v Koberčicích, nepociťuješ někdy jako handicap, že žiješ mimo velká města?

Víme, že Praha není obydlená zatáčka, je městem ve městě, či stát ve městě. Mám-li možnost v Praze zpívat, tak si to uvědomuji, ale vždy jsem chtěla mít malý domek se zahrádkou a ředkvičky a růže a zvířátka (Smích). Tak toho nelituju a zakořenila jsem tam. Cítím se tam hrozně šťastně.

Dostala jsi někdy nějaké nabídky žít a hrát blíž ku Praze?

Já jsem se do Prahy nikdy nehrnula. V Praze ale hraju celkem dost, jsou zde bezva klubíky na hraní?

Co tě znám, nosíš na krku veliký kříž. Jsi věřící?

Podívej, já jsem chodila do kostela, moje maminka je z náboženské rodiny, ale můj táta je naprostý ateista. Takže nikdy jsem nebyla úplně vyhraněná. Kříž je pro mě spíše symbol, je to taková křížovatka cest. Víra i kříž jsou takové cesty.

Takže ti tvá víra pomáhá?

Určitě, já si myslím, že každý věří v něco. Přijdou chvíle, kdy se obrátí i nahoru (Pohled vzhůru

Petra Šany Šanclová: Hrát sám je skvělé, ale někdy trošku smutné

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 21 Srpen 2008 04:00

---

a smích).

Jeden soukromý dotaz: Jak pokračuje tvůj domek v Koběřicích?

Teď přibyla další stěna, takže vím, kde můj dům končí. To jsem dlouho očekávala?

Tam byl nějaký právní problém s hranicí domu?

Ne, ne, tam skutečně nebyla stěna, ale několik let plachta. Tu jsem musela měnit každého půl roku. Teď tam mám štít, ale plachta je nad střechou. Zjistila jsem, že dům je trochu větší než střecha, kterou jsem zbourala.

Na dnešním koncertu jsem zaslechl i novinky. Přibývají?

Inspirace nějaké jsou. Ale neříkám, že jsem nějaký mág?

Který napíše tři písně denně?

To fakt neudělám. Velmi mě potěší tak pět písní za rok. To jsem úplně šťastná.

Momentálně vystupuješ sama. Není na cestě nějaká spolupráce?

Já vím, na co narážíš. (Smích)

Petra Šany Šanclová: Hrát sám je skvělé, ale někdy trošku smutné

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 21 Srpen 2008 04:00

Ne, o tom mluvit nechci. Nejde mi o konkrétní osobu, ale spíše o doprovod tvých písní.

Stoprocentně. Hrávala jsem s multiinstrumentalistou Michaelem Vašíčkem, který to, jakožto muzikant, cítil podobně jako já. Do budoucnosti o někom takovém uvažuji. Hrát sám je skvělé, ale někdy je to trošku smutné.

Máš webové stránky www.sanclova.com a všiml jsem si, že jsou tam použity motivy Andy Warhola. Je to záměr webmastera, nebo tvůj?

To je webmaster (Smích), ale taky mám ten styl ráda.

Tak ti moc díky za rozhovor.